

- 2) V případě záporné odpovědi na první otázku, musí být čl. 6 odst. 2 písm. b) [nyní čl. 26 odst. 1 písm. b)] vykládán tak, že poskytnutí poukázky zaměstnavatelem zaměstnanci v souladu s pracovní smlouvou je třeba považovat za poskytnutí služby v případě, že má být poukázka využita zaměstnancem pro jeho soukromou potřebu?
- 3) Pokud poskytování poukázek nepředstavuje ani poskytování služeb za protiplnění ve smyslu čl. 2 odst. 1, ani jej nelze považovat za poskytování služeb podle čl. 6 odst. 2 písm. b), musí být čl. 17 odst. 2 [nyní článek 168] vykládán tak, že zaměstnavateli dává nárok na vrácení daně z přidané hodnoty odvedené při pořízení a poskytnutí poukázky zaměstnanci v souladu s pracovní smlouvou v případě, že taková poukázka má být využita zaměstnancem pro jeho soukromou potřebu?

(¹) Šestá směrnice Rady ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu – Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně (Úř. věst. L 145, s. 1; Zvl. vyd. 09/01, s. 23).

lodí, jiných než rybářských a rekreačních, s kapacitou vyšší než 12 cestujících, které mají být podrobeny prohlídce.

Článek 11 odst. 2 písm. c) směrnice 2000/59 stanoví, že není-li příslušný orgán spokojený s výsledky prohlídky, zajistí, aby loď neopustila přístav, dokud nepředá lodní odpad a zbytky lodního nákladu zařízení na příjem odpadu v souladu s články 7 a 10.

Estonská republika oznámila úmysl doplnit estonskou právní úpravu za účelem správného provedení daných ustanovení směrnice. Komise nemá informace ohledně přijetí takových změn.

(¹) Úř. věst. L 332, str. 81; Zvl. vyd. 07/05, s. 358.

Žaloba podaná dne 30. ledna 2009 – Komise Evropských společenství v. Estonská republika

(Věc C-46/09)

(2009/C 90/18)

Jednací jazyk: estonština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupci: E. Randvere a K. Simonsson)

Žalovaná: Estonská republika

Návrhová žádání žalobkyně

— určit, že Estonská republika tím, že neprovedla správně ustanovení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/59/ES (¹) ze dne 27. listopadu 2000 o přístavních zařízeních pro příjem lodního odpadu a zbytků lodního nákladu, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článku 11 směrnice 2000/59/ES;

— uložit Estonské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Z ustanovení čl. 11 odst. 2 písm. a) směrnice 2000/59 vyplývá, že Estonská republika má povinnost stanovit kritéria pro výběr

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tingsrätt Stockholm (Švédsko) dne 6. února 2009 – Konkurrensverket v. TeliaSonera Sverige AB

(Věc C-52/09)

(2009/C 90/19)

Jednací jazyk: švédština

Předkládající soud

Tingsrätt Stockholm

Účastníci původního řízení

Žalobce: Konkurrensverket

Vedlejší účastnice: Tele2 Sverige Aktiebolag

Žalovaná: TeliaSonera Sverige AB

Předběžné otázky

1) Za jakých podmínek dochází k porušení článku 82 ES z důvodu rozdílu mezi cenou účtovanou vertikálně integrovaným hospodářským subjektem s dominantním postavením na trhu při prodeji vstupních produktů ADSL soutěžitelům na velkoobchodním trhu a cenou účtovanou na maloobchodním trhu?

2) Jsou v tomto ohledu relevantní pouze ceny účtované dominantním hospodářským subjektem účastníkům nebo je třeba při posouzení první otázky rovněž zohlednit ceny soutěžitelů na maloobchodním trhu?

- 3) Je odpověď na první otázku dotčena tím, že dominantní hospodářský subjekt nemá žádnou právní povinnost k dodávkám na velkoobchodním trhu, ale že se tak rozhodl ze svého vlastního podnětu?
- 4) Je nezbytná existence protisoutěžního účinku, aby takové praktiky, jaké jsou popsány v první otázce představovaly zneužití a, pokud je odpověď kladná, jak má být takový účinek určen?
- 5) Je odpověď na první otázku dotčena mírou tržní síly dominantního hospodářského subjektu?
- 6) Je nezbytná existence dominantního postavení hospodářského subjektu uplatňujícího praktiky popsané v první otázce jednak na velkoobchodním trhu a jednak na maloobchodním trhu, aby takové praktiky představovaly zneužití?
- 7) Je k tomu, aby takové praktiky, jaké jsou popsány v první otázce, představovaly zneužití, nutné, aby zboží nebo služby dodávané dominantním hospodářským subjektem na velkoobchodním trhu byly nepostradatelné pro soutěžitele?
- 8) Je odpověď na první otázku dotčena tím, zda se jedná o dodávku novému zákazníkovi?
- 9) Je očekávání, že dominantní hospodářský subjekt bude schopen nahradit své ztráty, nutné k tomu, aby takové praktiky, jaké jsou popsány v první otázce, představovaly zneužití?
- 10) Je odpověď na první otázku dotčena tím, zda dochází na trhu ke změně technologie, jež vyžaduje vysoké investice, například s ohledem na přiměřené náklady na zavedení a případnou nutnost prodávat se ztrátou během fáze zavádění?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná House of Lords (Spojené království) dne 6. února 2009 – Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs v. Loyalty Management UK Limited

(Věc C-53/09)

(2009/C 90/20)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

House of Lords

Účastníci původního řízení

Žalobce: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Žalovaná: Loyalty Management UK Limited

Předběžné otázky

„V případě, kdy osoba povinná k dani (dále jen ‚provozovatel‘) provozuje obchodní činnost spočívající ve vedení zákaznického věrnostního programu pro více účastníků (dále jen ‚program‘), v jehož rámci provozovatel uzavírá různé následující smlouvy:

- i) Smlouvy s různými společnostmi, které jsou označovány jako ‚sponzoři‘, na jejichž základě tito sponzoři vydávají ‚body‘ zákazníkům sponzorů (dále jen ‚sběratelé‘), kteří dále od sponzorů kupují zboží nebo služby, a sponzoři hradí platby provozovateli;
- ii) Smlouvy se sběrateli, jejichž součástí jsou ustanovení v tom smyslu, že při koupi zboží nebo služeb od sponzorů sběratelé obdrží body, které mohou použít k pořízení zboží nebo služeb; a
- iii) Smlouvy s různými společnostmi (označovanými jako ‚poskytovatelé odměn‘), v nichž se poskytovatelé odměn zavazují, mimo jiné, poskytovat zboží nebo služby sběratelům za cenu nižší než obvyklou nebo bezplatně, pokud sběratel vymění své body [za takové zboží nebo služby], a jako protihodnotu provozovatel hradí ‚servisní poplatek‘, který je vypočten podle počtu bodů vyměněných u daného poskytovatele odměn v průběhu rozhodného období.

1) Jak mají být vykládány články 14, 24 a 73 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 ⁽¹⁾ (dříve články 5 a 6 a čl. 11 část A odst. 1 písm. a) směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 ⁽²⁾), pokud provozovatel hradí platby poskytovatelům odměn?

2) Mají být tato ustanovení zejména vykládána v tom smyslu, že takové platby, jaké hradí provozovatel poskytovatelům odměn je třeba považovat za:

- a) protiplnění výlučně za poskytnutí služeb poskytovateli odměn provozovateli; nebo
- b) protiplnění výlučně za dodání zboží nebo poskytnutí služeb poskytovateli odměn sběratelům; nebo